ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἱδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδιοκτησία—Διεύθυνσις: ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ Γεροκωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία 360 ΔΡ.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 20 ΔΟΛ.

Κοινωνικά

Ἰατροί

Ὁ Παιδίατρος κ. Γ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του.

***

Ἡ Ιατρὸς ΑΙΜΙΛΙΑ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται εἰς τὸ μικροβιολογικὸν καὶ βιοχημικὸν ἐργαστήριόν της Καραϊσκάκη—Παντανάσσης 76. Ὧραι ἐργασίας 9—1.

***

Ὁ Ιατρὸς ΑΣΗΜΑΚΗΣ Π ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του. Πλατεῖα Γεωργίου Α' 10, Τηλ. 30—75.

***

Ὁ Ιατρὸς κ. ΝΙΚ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ, εἰδικὸς παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου 305 Ιατρεῖον του καθ' ἑκάστην. Τηλ. 36—12

***

Ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, Ιατροῦ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ. Ἐργαστήρια Μαιζῶνος 52, Τηλέφωνον. 27—31 (ἀκριβῶς ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), οἰκία Ἁγίου Νικολάου 50, Τηλ. 36—66.

Θεάματα

Πάνθεον: Ὁλόκληρος ὁ θίασος τοῦ «Ἀκροπόλ» ἐμφανίζεται εἰς τὴν ὑπερεπιθεώρηση «Γυναῖκες καὶ Λουλούδια», αὔριον Σάββατον. Ἀπογευματινὴ ὥρα 8, βραδυνὴ ὥρα 10 1)2.

III

Αἴγλη: Σήμερον 4—12 «Ἡ Ζήλεια» ὁμιλοῦσα ἑλληνιστί.

Ἄστυ: Σήμερον 4—12 «Μέλμπα» ἔγχρωμον—μουσικό.

Ἰντεάλ: Σήμερον 4—12 «Οὐγγρικὴ Ραψῳδία».

Πάνθεον: Σήμερον 4—12 «Ματωμένη Αὐγή» καὶ «Γαμπρὸς γιὰ δέσιμο» Χονδρὸς—Λιγνός.

Ρέξ: (Σινεμασκόπ). Σήμερον 2—12 «Ἀττίλας», ἔγχρωμον.

Τιτάνια: Σήμερον 2—12 «Ματωμένο στιλέττο».

Πιστώσεις κοινοτήτων

Ἡ κοινότης Χαϊκαλίου ἐψήφισε πίστωσιν 6.593.55 δραχ. σὺν τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς φορολογίας καπνοῦ δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου πρὸς στέγασιν τοῦ δημ. σχολείου τοῦ χωρίου.

—Ἡ κοινότης Κερπινῆς ἐψήφισε πίστωσιν 2.000 δραχ. πρὸς συμπλήρωσιν ἠλεκτροφωτισμοῦ τοῦ χωρίου.

—Ἡ κοινότης Ἀρραβωνίτσης ἐψήφισε πίστωσιν 3.000 δρχ. δι' ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν συνοικισμὸν Συνανιῶν.

Ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν Η.Ε.Α. ἀνακοινοῖ ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως διαφήμισις τοῦ Λαχείου Συντακτῶν θὰ πληρωθῇ, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον κατεχωρήθη ἢ καταχωρηθῇ ἄνευ ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως.

(Ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ε.Σ.Η.Ε.Α.)

ΟΔΙΣΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΜΑΤΑΙΩΣΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατόπιν σημερινῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ματαιοῦται ἡ κατὰ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ὁρισθεῖσα ἐν Ἀθήναις καὶ ταυτοχρόνως ἐν Ἰωαννίνοις δημοπρασία περὶ ἐκποιήσεως διαφόρων ξυλουργικῶν μηχανημάτων εὑρισκομένων ἐν Ἰωαννίνοις προκειμένου ταῦτα νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπαθῶν.

=ΤΖΑΚΙ=

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

μὲ τὸ γνωστὸ κουαρτέττο

Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

καὶ τὸν ἀφιχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν γνωστόν σας τραγουδιστὴ

ΣΤΑΥΡΟ ΠΑΡΟΥΣΗ

ΤΖΑΚΙ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες αὔριον Σάββατον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἐν Ἐγλυκάδι καὶ ὥραν 8ην π. μ. 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς, θείας καὶ μάμμης

ΣΟΦΙΑΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Ἐτῶν 75)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των

Ὁ σύζυγος: Ἰωάννης Γεωργ. Παπαγεωργίου.
Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Βασιλική, Παναγιώτης καὶ Ἰουλία, Ἀνδρέας Παπαγεωργίου, Μαρία χήρα Γερ. Χριστοπούλου, Κατίνα καὶ Γεώργιος Αὐγερόπουλος.
Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς

Γραφεῖον κηδειῶν **Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ** ὁδὸς Γερμανοῦ 108 Τηλ. 28-39.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστήν μας μητέρα, ἀδελφήν, μάμμην καὶ προμάμμην

ΑΝΝΑΝ Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐτῶν 90)

θανοῦσαν, κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων (Α'. Νεκροταφείου).

Τὰ τέκνα: Διονύσιος καὶ Χαρίκλεια Χρυσανθακοπούλου, Βασιλικὴ χήρα Σπ. Οἰκονομοπούλου, Μαρίκα χήρα Ν. Μπάκα. Οἱ ἔγγονοι: Χρίστος καὶ Ἄννα Ριζοπούλου.
Ὁ δισέγγονος: Ἀνδρέας Χρ. Ριζόπουλος. Οἱ ἀδελφοί.

Γραφεῖον κηδειῶν **Ἀντωνίου Χαριτάτου** Κορίνθου 262 καὶ Βότση, τηλεφ. 27—60

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς ἐτελέσαμεν οἰκογενειακὸν μνημόσυνον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων τοῦ Α'. Νεκροταφείου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀδελφῶν μας

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΟΦΑΛΟΥ

δολοφονηθέντων τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 παρὰ τῶν ἐπιδραμόντων ἀεροπορικῶς ἐν τῇ πόλει μας Ἰταλῶν.

Ὁ ἀδελφός: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

Ἡ Φιλολογική μας Σελίς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκου Παπαδημητρίου — Γιάννη Καραλῆ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Ἕνα χρονικὸ τοῦ Σαράντα σύντεμο κι' ἀδύναμο δὲ μπορεῖ παρὰ ν' ἀδικήσῃ τὸ θέμα του. Ἄφευκτα θὰ ἰσοπεδώσῃ τὰ γεγονότα, θὰ σβύσῃ τὴ χαρακτηριστικὴ ἰδιοτυπία τους, δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ κάμῃ καμμιὰ συγκομιδὴ ἀπὸ τὴ βαρυσήμαντη οὐσία τους. Τὸ χρονικὸ αὐτὸ θαρθῇ νὰ σύρῃ εὔκολους λόγους γιὰ δύσκολους ἄθλους καὶ δεινὲς χαλεπότητες ποὺ γεύτηκαν ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ Λαοῦ. Μολοντοῦτο κρατοῦμε τὴ δοσμένη συνήθεια, μαζὶ μὲ τοὺς κινδύνους της κι' ἀρχίζουμε:

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1940

Ἦταν ἡ ὥρα ποὺ ἡ Ἀνθρωπότητα ἄδειαζε περίτρομη τὸ αἷμα της στὶς κοιλάδες καὶ περίμενε τοὺς βαρβάρους. Τότε ἡ σιδερόφραχτη φλυαρία ἑνὸς ἰταμοῦ πλήθους κίνησεν ἀπρόκλητη νὰ ραπίσῃ τὴν Ὑπερηφάνειά μας. Καὶ ἀταλάντευτη ὡς πάντα ἡ Γῆ τούτη ὤρθωσε δεινὴ τὴν ὀργή της.

Ἡ γνώριμη ἅγια μανία ἀλλοίωσε καὶ πάλι τὸ πρόσωπο τῆς χώρας ἐτούτης, ἡ ἴδια ἅγια μανία ποὺ μαρτυρεῖ σ' ἕνα πλῆθος αἰῶνες τὸ Μαραθώνιο ἄλσος.

Καὶ τὰ γεγονότα ἀκολουθοῦν.

Ὁ Στρατὸς τῶν Ἑλλήνων δέχεται αἰφνιδιαστικὰ καὶ ὕπουλα ἰσχυρῶν δυνάμεων τὴν ἐπίθεση καὶ τὴν κρατᾶ ὀλιγάριθμος αὐτός, κόβοντας μὲ τὸ πεῖσμα του τοὺς δρόμους τῆς εἰσβολῆς. Ὁ Λαὸς τῶν Ἑλλήνων γίνεται μάρτυρας τῶν βομβαρδισμῶν τῆς ἄμαχης Πάτρας.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940

Τὴ δεύτερη μέρα ἀφίνουμε πίσω μας τὸ κλέος τῆς Πίνδου καὶ δρασκελᾶμε ἐπικὰ τὸ πέρας τῆς ὑβρισμένης γῆς μας, φυτεύοντας ἀκράτητη τὴν ἐκδικήτρα λόγχη μας στὸ ἔδαφος τοῦ ὑβριστοῦ.

Τὴν πέμπτη μέρα ὅλη ἡ ἔκταση τοῦ πολέμου ἐλαύνεται ἀπὸ ἐπιθετικὴν ὁρμή. Ὁ Στρατὸς τῆς Αὐτοκρατορίας παίρνει τὸ δρόμο τῆς ντροπῆς. Ἡ Ἑλλάδα τὸν ἔνδοξο αὐτὸ μῆνα συγκομίζει θριάμβους, ἀναγκάζει σὲ ἐλεεινὴ παράδοση ὁλόκληρη φάλαγγα στὴν Πίνδο, διαλύει τὴν 3η μεραρχία ἀλπινιστῶν, στὴν ὁρμή της ἀκάθεκτη ἀνεβαίνει στὸ δύσκολο κορμὸ τοῦ Ἰβάν, μπαίνει ἐλευθερώτρια στὴν Κορυτσὰ καὶ στὴ Μοσχόπολη. Ἡ Ἑλλάδα ἀνεβαίνει τὴν ὥρα αὐτὴ στὴν κορυφὴ τοῦ κόσμου. Ὁλόκληρη ἡ Ἀνθρωπότητα ἀποθέτει κατάπληχτη τὸ θαυμασμό της.

ΑΝΑΠΗΡΟΣ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
(Ξυλογραφία τοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1940

Οἱ ἡμέρες δὲν εἶνε κοινές. Εἶνε πρῶτες σὰν ἡμέρες ὁλάκερου τοῦ Κόσμου. Ἡ Ἀνάβαση συνεχίζεται. Οἱ Ἕλληνες φέρνουν τὴν ἐλευθερία στὸ Πόγραδετς, τὴν Πρεμετή, τὸ Ἀργυρόκαστρο, τὸ Δέλβινο, τοὺς Ἁγίους Σαράντα, τὴν Χειμάρα. Τάγματα συγκροτημένα μὲ τὶς διοικήσεις τους καὶ πλῆθος ἀπὸ χιλιάδες ἄλλων πετοῦν τὰ ὅπλα, δειλοί, καὶ ρίχνονται στὰ χέρια μας γιὰ νὰ σωθοῦν. Ἡ συμμαχικὴ ἀεροπορία χτυπᾶ τὸ λιμάνι τῆς Αὐλῶνας. Ὁ «Παπανικολῆς» ποντίζει ὁπλιταγωγὰ στὸν Ἀδρία. Ὁ ἐχθρὸς πασχίζει ἄνανδρα ν' ἀποζημιωθῇ μὲ χριστουγεννιάτικους βομβαρδισμοὺς πάνω στὴν ἀνοχύρωτη πολιτεία τῆς Κέρκυρας.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1941

Διατηροῦμε ἀμετάθετη τὴν πρωτοβουλία τοῦ πολέμου. Ἡ Ἀνάβαση συνεχίζεται σταθερὴ κι' ἐπίμονη, ἐνῷ ὁ «Λ. Κατσώνης» κι' ὁ «Πρωτεὺς» ποντίζουν ἐχθρικὰ σκάφη στὰ ἰταλικὰ νερά. Ὁ «Πρωτεὺς» δὲ γυρίζει· μένει νὰ μαρτυρῇ τὴν Ἀπόφασή μας, οἰκισμένο τρόπαιο καταμεσὶς στοὺς ὑγροὺς δρόμους της. Ἡ Κλεισούρα περνᾶ στὰ νικηφόρα χέρια μας. Ὁ ἐχθρὸς χάνει ἕνα ὑποβρύχιο, ἀεροπλάνα, τάνκς, ἀμέτρητο ὑλικό. Ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ πάνω στὸν Πειραιᾶ μας δὲν εὐδοκίμησε.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1941

Δυὸ χιλιάδες μέτρα πάν' ἀπ' τὴ θάλασσα στὶς πιὸ ἀπάτητες ἰδιοτροπίες τοῦ ἐδάφους ὁ Στρατὸς τῶν Ἑλλήνων μάχεται καὶ θριαμβεύει. Μ' ὅλο ποὺ θραυσομανᾶ ὁ χειμώνας, ὁ ἐχθρὸς δὲ βρίσκει οὔτε μιὰ ὥρα ἄνετο χῶρο νὰ ὀργανωθῇ. Μόνο μὲ τὴν ἀεροπορία του, ξεσπᾶ ἐνάντια στὶς ἐκκλησιὲς καὶ τὰ μουσεῖα.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1941

Ὁ μήνας τῆς «Ἐαρινῆς ἐπιθέσεως». Ὁ στρατὸς τοῦ Μουσσολίνι μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἴδιο, ἀποπειρᾶται ἀντεπίθεση. Τὴν ὠργάνωσε μὲ ὑπερβολικὴ μέριμνα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦρθε. Πενῆντα χιλιάδες ἀπουσίες ἀπὸ τὸ στρατό του καὶ ὁριστικὸς ἐνταφιασμὸς τῆς πολεμικῆς τιμῆς τῆς χώρας του. Βομβαρδίζεται ἡ Λάρισα κατ' ἐπανάλειψη τὴν ὥρα ποὺ τὴν ἔδερνεν ὁ σεισμός. Τὸ γεγονὸς ἀναδείχνεται σὰν τὸ πιὸ ἄνανδρο ἐγχείρημα τοῦ τελευταίου πολέμου. Τὸ Ναυτικό μας μὲ τὸν «Νηρέα», τὰ «Ψαρά», τὴ «Σφενδόνη» καὶ τὸν «Τρίτωνα» σημειώνει ἰσάριθμα κατορθώματα.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1941

Στὴν Ἀλβανία ὁ ἀγώνας συνεχίζεται νικηφόρα. Ὅμως τὴν ἕκτη ἡμέρα αὐτοῦ τοῦ μῆνα ξεσπᾶ ἡ ἀπρόκλητη ἐπίθεση τῶν Γερμανῶν. Εἶνε συνήθεια παλιὰ αὐτοῦ τοῦ τόπου νὰ μὴν ἀνοίγῃ εὔκολους δρόμους στὶς βάρβαρες βουλιμίες. Κι' ἐνῷ τὰ ὀχυρά μας γίνονται μυθικὲς στέγες καὶ τὰ πτώματα καὶ τὰ σώματα σ' ἀπίθανα πλέγματα συγχέουν τοὺς οἰωνούς, στὸ πλευρό μας τὸ πτῶμα τῆς Γιουγκοσλαβίας γεφυρώνει τὴν χαλεπὴν ὥρα μὲ τὸ πεπρωμένο μας. Στὶς 27 Ἀπριλίου 1941 ἡ Ἀθήνα νεκρὴ κ' ἔγκλειστη ραπίζει περήφανη μὲ τὰ κλειστὰ παράθυρα καὶ τὰ σφαλιστὰ πρόσωπα τὸ ξανθὸ Χτῆνος, ποὺ νοθεύει τοὺς δρόμους της. Τώρα πιὰ «τ' ἄλλα εἶνε σιωπή». Ἦρθεν ἡ νύχτα. Ἐκεῖ μέσα βαρύπονες οἱ Σκιὲς μας ζητιάνευσαν τὴ ζωὴ κ' ἔδεσαν τὰ ἔνδοξα χέρια ἀπὸ τὰ ἐστυρωμένα γόνατα τῆς Ἐλπίδας. Δὲν εἶχαν ἄλλο. Ἄκουαν μονάχα τοὺς παλμοὺς τοῦ κόσμου, ποὺ ἀνέβαζαν ἀργά, πάν' ἀπ' τὶς πληγές, τὴν μεγάλη, τὴν ὥριμη Ὥρα.

ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Λευκοφόρα σὲ βλέπω μὲ [ἀνάλαφρο βῆμα
φωτεινὴ σὰν τὸν ἥλιο νὰ [φθάνῃς Θεά!!
Μὲ χαμόγελο θεῖο, μὲ μα- [τιὰ λαμπερὴ
ἀπὸ μιὰ τοῦ Παράδεισου [νὰ βγαίνῃς γωνιά,
κι' οἱ ἀγγέλοι στὸ διάβα [σου κλίνουν γόνυ πιστοὶ
στέλνοντάς μας μαζί σου [μιὰ πνοὴ Παραδείσου!!

Ἀπ' τὰ σύννεφ' ἀπάνω [παν' ἀπ' τἄστρα πετᾶς
καὶ πετῶντας κυττᾶς
τοὺς πιστοὺς ποὺ μὲ θέρμη [πολλὴ καὶ λαχτάρα
σὲ προσμένουν Γλυκειὰ [Λευκοφόρα Θεά!!
Βουβὸς πόθος μᾶς καίει [μᾶς πληγώνει τὰ στήθια
μιὰ λαχτάρα μεγάλη στὴ [θλιμμένη καρδιά,
καὶ τὸ δάκρυ ποὺ στάζει! [καυτερὸ ἀπ' τὰ μάτια
μοιάζει μ' αἷμα ἡρώων ποὺ [κοιμοῦνται βαθειά!

Λευκοφόρα Παρθένα κατε- [βαίνεις κοντά μας
στὴν ἁγνὴ ὀμορφιά σου [στὴ γαλάζια ματιὰ
ὁλοκάθαρα βλέπομε τὴ λευ- [κή σου ψυχὴ
καὶ μὲ μύρα μᾶς ραίνεις [μὲ τοῦ Ὀλύμπου νέκταρ
καὶ γελοῦμε...γελοῦμε ποὺ [σὲ βλέπουμε τώρα
ζωντανὴ στὸ πλευρό μας [μὲ χαρὰ νὰ πετᾶς...

Σία Παπακυριακοπούλου

ΣΗΜΕΡΑ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΣΗΜΕΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

στὴν ψυχή μας τὴν Ἑλλάδα καὶ κά ε καλὸν ἀγῶνα, ποὺ σκοπεῖ στὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν εὐημερία τοῦ Ἔθνους. Σήμερα, πρὸ πάντων σ ή μ ε ρ α, θέλομε νὰ σᾶς διατρανώσωμε τὴν πίστη μας στὴ γρήγορη δικαίωση τῆς θυσίας σας. Μιᾶς ἄλλης κόρης ἡ ὥρα σημαίνει τώρα: τῆς Κύπρου. Ἡ ἕνωσή της ἔγινε πιὰ πόθος ζωηρός, ὀργὴ πανελλήνια καὶ πάθος πανεθνικὸ ὅλου τοῦ λαοῦ ἀποφασισμένου πιὰ νὰ σαρώσῃ τὴν ἀχαριστία καὶ νὰ βρῇ τὸ δίκαιό του. Σύντομα θὰ ρθῇ καὶ τῆς δούλης Ἠπείρου ἡ ὥρα. Γιατὶ τὰ δίκαια δὲ σβήνουν. Περνοῦν στὴν Ἀθανασία καὶ νικοῦν. Κι' ἡ γῆ μὲ τὰ πανάχραντα ἱερὰ τῆς Ἐλευθερίας ποὺ λέγονται Ἀργυρόκαστρα, Χειμάρρες, Κορυτσές, Μοσχοπόλεις δὲν μπορεῖ νὰ μολύνεται ἐπ' ἄπειρον ἀπ' τὰ ρυπαρὰ πέλματα κάποιων «ἀνιπτοπόδων» χοιροβοσκῶν. Οἱ βαρειὲς ἐντολές, ποὺ ἔβγαιναν τότε ἀπ' τὰ μελανιασμένα κουφάρια σας καὶ ποὺ οἱ συμπολεμιστές σας τὶς ἔννοιωθαν σὰ μαχαιριὲς νὰ μπαίνουν μέσ' τὴν καρδιά τους, τὶς ἀκοῦν πάντοτε μέσα τους, σὰ λυπητερὲς παρακλήσεις καὶ προσταγές. Ἀκοῦμε ὁλοένα τοὺς τάφους σας νὰ μᾶς καλοῦν κοντά σας ΕΚΕΙ!..»

*****

Τῶν Ἀφανῶν Προμάχων τοῦ ΟΧΙ, ποὺ ἡ θυσία τους ἀνέβασε τὴ μικρὴ Ἑλλάδα στὴν ἠθικὴ ἀντανάκλαση κοσμοκρατείρας, ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ!

Τῶν Μεγάλων Δημιουργῶν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, νεώτερης κι' ἀγαπημένης ἀδερφῆς τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821, Η ΜΙΜΗΣΗ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΗ!

Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΣ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

«Τὸ γένος βουλιαγμένο μέσ [στὸν αἰῶνα
νὰ λυτρωθεῖ μονάχο του μπορεῖ.
Μὰ νὰ ξυπνήσει πρέπει ἡ πλέ- [ρια Μνήμη
βαθειά του, ἀδάμαστη καὶ τρο- [μερή.
»Κανεὶς δὲ θὰ ξεφύγει τὴ γεν- [νιά του!
Τὸ βάρος της θὰ σπάσει, ὡς τὴ [στιγμὴ
ποὺ βγαίνοντας ἀπὸ τὴ λησμο- [νιά του
στὸ φῶς ποὺ πιὰ δὲ στέκουν δι- [σταγμοί,
. . . .
τῆς ζωῆς θὲ νὰ ντυθεῖ τὴν πα- [νοπλία,
καὶ μ' ἀκέραιο τὸν ἅγιο σκελετὸ
τῶν περασμένων, θὰ στηθεῖ στὴ [γῆ του
μὲ τὸ κεφάλι ἀλύγιστο κι' ὀρτό!»

(Ἀπὸ τὰ Χωρικὰ τῆς Σίβυλλας: ὁ Ὄρθιος Σκοπός)

Ἐλέγαμε: ἕνα Μαραθῶνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: μιὰ Σαλαμίνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: ἀκόμα ἕνα Εἰκοσιένα! Καὶ ἦρτες τέλος Σύ, Μητέρα—Μέρα, ὅπου ἀγκάλιασες κι' ἀνύψωσες ὁλόκληρα τὰ περασμένα στὸν ἀνώτατο λυτρωτικὸ σκοπό τους, στὸν ὑπέρτατό τους ἠθικὸν Ἱστορικὸ ρυθμό!

Ὦ δικαίωση ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων! Ὦ ὕψιστη ἠθικὴ στροφὴ μέσα στὸ χάος ὁλόκληρου τοῦ Κόσμου! Καὶ μαζί, ὦ γιγάντια, πλέρια ἱστορικὴ καταβολή, ἀπὸ τὴν ὁποίαν Νικητές, οἱ Ἕλληνες, θὰ ξεκινήσουμε αὔριο, πρωτοπόρο, τῆς πνευματικῆς ἀνάπλασης ὁλόκληρης τῆς γῆς.

Ὦ Μέρα—Μάννα, ποὺ μᾶς ἔσπασες ἀκέραια κι' ὡς τὸ ὕστατο, ὅλα τὰ κρυφὰ ἐσωτερικὰ δεσμά μας! Ὦ κοσμοϊστορικὴ Ἐλευθερία, τόσο βαθειὰ λαχταρισμένη! Νὰ Σέ! Σὲ κατέχουμε! Σὲ νιώθουμε! Σὲ θέλουμε!

Καὶ θὰ Σὲ κρατήσουμε ὅλοι, στὸ τεράστιο ὕψος ποὺ μᾶς φανερώθηκες ἀπ' τὰ χαράματα τοῦ Εἰκοσιοχτὼ τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1940, κι' ὡς μὲ τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων, εἴτε ζήσουμε, εἴτε αὔριο ποὺ θὰ φεγγεις πάνω ἀπ' ὅλο τὸν πλανήτη τὸ γιγάντιο φῶς Σου, θὰ βρισκόμαστε στὰ σπλάχνα Σου ὦ Μητέρα ἀθάνατοι νεκροί!

5 τοῦ Νοέμβρη 1940, Ἀθήνα

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ «Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων» θὰ ὁμιλήσει στὴν «Διακίδειο Σχολὴ Λαοῦ» ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Σακελλαρίου. Ὁ κ. Σακελλαρίου θὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἐνδιαφέρον θέμα «Νέαι μέθοδοι ἠθικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητος». Μετὰ τὴν ὁμιλία του, ὁ κ. καθηγητὴς θὰ δεχθῇ ἐρωτήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ θὰ ἐπακολουθήσει διαλογικὴ συζήτηση.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΗΤΑ ΓΡΥΣΠΟΥ

Ὅλα τὰ ταμπλὼ ποὺ ἔφερε γιὰ τὴν ἔκθεσί του ὁ ἀγαπητὸ καλλιτέχνης κ. Γρύσπος, συμβολίζουν τὴν παράδοσι, τὴν προωρισμένη νὰ διαδηλώσῃ τὴ φωνὴ τῆς τέχνης του. Ἔρχεται κάθε χρόνο, νὰ δώσῃ στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Εἰσαγωγικοῦ τὴ συνείδησι αὐτή, ποὺ ἠχεῖ κάθε φορὰ καὶ δυνατώτερα. Συμβάλλει ὑποβλητικώτατα στὴ δημιουργία μιᾶς καλλιτεχνικῆς ἀτμοσφαίρας καὶ μιᾶς προοδευτικῆς ἀναδιπλώσεως τῆς πόλεώς μας.

Μὲ ἔνστικτα τὰ συστατικὰ τοῦ καλλιτέχνη, μᾶς φέρνει τὴν αἰσθητικὴ συγκίνησι τῶν διαφόρων ταμπλώ του, καὶ τὴν ἐπιζητουμένη ἐκδήλωση τῆς προσωπικότητάς του. Μέσα στὶς μύριες συνθέσεις του βρίσκεις τὴν ἕλξι τῶν χρωμάτων ποὺ πεζογελοῦν ἁπαλά. Μ' αὐτὴ τὴν εὐλογημένη τέχνη ὁ κ. Γρύσπος διεκδικεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς του καὶ ζωντανεύει τὸ κύτταρο τῆς καλλιτεχνίας του, ποὺ εἶναι ψυχή, ὄνειρα καὶ ἰδανικά.

ΕΥΑ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ

Διαλέξεις—Ἐκπομπὲς

Ἡ 15η ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου γιορτάζεται ἐφέτος μὲ ἰδιαίτερο πανηγυρικὸ τόνο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Τέχνης. Τὸ γεγονὸς χαιρετίζεται μὲ εἰδικὲς ὁμιλίες ἀπὸ ἀκαδημαϊκούς, λογοτέχνες καὶ ποιητὲς τόσο τῆς πρωτεύουσας ὅσο καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιακῶν κέντρων.

Συγκεκριμένα στὴν Ἀθήνα ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Πανεπιστημιακὲς καὶ σχολικὲς συγκεντρώσεις, σὲ πανηγυρικὴ συνεδρίαση ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἑόρτασε τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο μὲ ὁμιλητὴ τὸν νέο ἀκαδημαϊκὸ ποιητὴ κ. Γ. Ἀθανασιάδη Νόβα, ποὺ ἐξεφώνησε τὸν παρθενικό του λόγο μὲ θέμα «Τὸ ἱστορικὸν νόημα τῆς 23ης Ὀκτωβρίου».

Ἐπίσης τὸ περιοδικὸ «Νέα Ἑστία» ἀφιέρωσε πολλὲς σελίδες στὴν 28η Ὀκτωβρίου μὲ συνεργασίες τῶν κ. κ. Π. Χάρη, Ἠλ. Βενέζη, Α. Καραντώνη, Ν. Λανίτη, Ἄγι Θέρου κ. ἄ.

Πανηγυρικὲς ὁμιλίες διωργάνωσαν καὶ ἡ «Ἑταιρεία Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν», ἡ «Ἕνωσις Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν», ὁ «Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν» κλπ., ποὺ θὰ δοθοῦν στὶς διάφορες αἴθουσες τῶν Ἀθηνῶν.

Στὴν Πάτρα ἐξ ἴσου πανηγυρικὴ εἶνε ἡ συμμετοχὴ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων στὸν ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Χθὲς στὴ «Διακίδειο Σχολὴ Λαοῦ» ὡμίλησε ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Δ Γυμν. κ. Ἄγγελος Βούρβαχης μὲ θέμα «Τὸ Μολὼν Λαβὲ τοῦ 1940». Ὁμιλίες ἔγιναν ἐπίσης στὰ Σχολεῖα μας καθὼς κι' ἄλλες γιορτές.

Πανηγυρικὸ εἶνε καὶ τὸ σημερινὸ πρόγραμμα τοῦ Ραδιοσταθμοῦ Πατρῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μουσικὲς ἐκπομπὲς στὴ 1 ἡ ὥρα τὸ μεσημέρι θὰ μεταδοθῇ ἡ ραδιοφωνικὴ σκηνὴ τοῦ κ. Κώστα Βεκρῆ «τὸ ὄχι τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων» ἀπὸ τὸν Ἐρασιτεχνικὸ Θεατρικὸ Ὅμιλο Πατρῶν. Στὶς 1.30 θὰ μεταδοθῇ ὁμιλία τοῦ κ. Α. Μπελεζίνη μὲ θέμα «Τὸ νόημα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου». Τὸ βράδυ ἐρασιτέχνες τοῦ ραδιοφωνικοῦ θεάτρου θὰ παρουσιάσουν στὶς 10 ἡ ὥρα τὴν ραδιοφωνικὴ σκηνὴ «Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ» καὶ ἡ χορωδία νέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ζαφείρη θὰ ἐκτελέσει ἕνα ἐκλεκτὸ πρόγραμμα. Θὰ μεταδοθοῦν ἐπίσης σχετικὲς ἀπαγγελίες.

ΟΙ «ΝΑΥΑΓΟΙ» ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Ἐκυκλοφόρησε καὶ στὴν πόλη μας τὸ νέο μυθιστόρημα τοῦ ἐκλεκτοῦ λογοτέχνη καὶ συνεργάτη μας κ. Τάκη Δόξα «Οἱ Ναυαγοί». Πρόκειται γιὰ μιὰ ἔκδοση ποὺ τιμᾶ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπαρχία καὶ φέρνει τὸν κ. Τάκη Δόξα στὴν πρώτη σειρὰ τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων πεζογράφων. Μὲ τοὺς «Ναυαγοὺς» ἡ εἰδικὴ στήλη τῆς «Πελοποννήσου» θὰ ἀσχοληθῇ ἀναλυτικὰ τὴν ἐρχόμενη Παρασκευή.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ «ΟΧΙ»

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

ΛΥΡΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα, κείνη ποὺ ἐνέπνευσε κάποτε τὸν Ὅμηρο καὶ πολλοὺς αἰῶνες ἀργότερα τὸν Σολωμό, δὲν στάθηκε φειδωλὴ καὶ γιὰ τοὺς ὑμνητὲς τοῦ Ἀλβανικοῦ Ἔπους. Ἄξιοι μαχητὲς τῆς Πατρίδας τους κι' οἱ ποιητές μας, ὅσοι εἶχαν τὴν τύχη ν' ἀκούσουν τὸ βροντόφωνο σάλπισμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου, τίναξαν στὸν ἀέρα γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὰ ἐθνικὰ βούκινα καὶ τραγούδησαν τὴν Μεγάλη Ἡμέρα τῆς θυσίας καὶ τοῦ αἵματος. Ἀπὸ τὸ ποιητικὸ χρονικὸ τῆς Ἀλβανικῆς Ἐποποιΐας, δημοσιεύουμε πιὸ κάτω ἕνα ἐκλεκτὸ λυρικὸ ἀπάνθισμα:

[Ἀπόσπασμα ἀπ' τὸ «Ἆσμα ἡρωϊκὸ καὶ πένθιμο γιὰ τὸν χαμένο ἀνθυπολοχαγὸ τῆς Ἀλβανίας» τοῦ κ. Ὀδυσσέα Ἐλύτη ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ «Τετράδιο», Σεπτέμβριος 1945].

Ἦταν γενναῖο παιδί.
Μὲ τὰ θαμπόχρυσα κουμπιὰ [καὶ τὸ πιστόλι του
Μὲ τὸν ἀέρα τοῦ ἄντρα στὴν [περπατησιὰ
Καὶ μὲ τὸ κράνος του, γυα- [λιστερὸ σημάδι
(Φτάσανε τόσο εὔκολα μεσ' [στὸ μυαλὸ
Ποὺ δὲν γνώρισε κακὸ ποτὲ [του)
Μὲ τοὺς στρατιῶτες του ζερ- [βὰ—δεξιὰ
Καὶ τὴν ἐκδίκηση τῆς ἀδικίας [μπροστά του
—Φωτιὰ στὴν ἄνομη φωτιά!—
Μὲ τὸ αἷμα πάνω ἀπὸ τὸ [φρύδια
Τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας [βροντήξανε
Ὕστερα λυώσαν χιόνι νὰ ξε- [πλύνουν
Τὸ κορμί του, σιωπηλὸ ναυά- [γιο τῆς αὐγῆς
Καὶ τὸ στόμα του, μικρὸ που [λὶ ἀκελαΐδιστο
Καὶ τὰ χέρια του, ἀνοιχτὲς [πλατεῖες τῆς ἐρημίας
Βρόντηξαν τὰ βουνὰ τῆς [Ἀλβανίας
Δὲν ἔκλαψαν
Γιατί νὰ κλάψουν
Ἦταν γενναῖο παιδί!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

[Ἕνα λυρικὸ τετράστιχο τοῦ γνωστοῦ ποιητῆ καὶ κριτικοῦ κ. Λ. Κουκούλα].

Δὲ χάθηκες, μὰ κι' οὔτε θὰ [χαθεῖς,
κι' ἂς ἔρθουν πάλι οἱ Πέρσες [καὶ οἱ Λατῖνοι.
Δὲν εἶσαι κάστρο γιὰ νὰ πα- [τηθεῖς·
εἶσαι τὸ φῶς, Ἑλλάδα, ποὺ [δὲ σβύνει.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «28 Ὀκτωβρίου» τοῦ ἀλησμόνητου ποιητῆ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ Σωτήρη Σκίπη].

Λαοὶ τῆς γῆς τοὺς τρόμου σας
τ' ἀπελπισμένα δάκρυά σας,
τὰ πένθη τῶν ψυχῶν σας [σταματῆστε....
Εἶμαι ἡ Εἰκοστὴ Ὀγδόη Ὀ- [κτωβρίου.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα «Στρατὸς Εἰρήνης» τοῦ πεθαμένου πιὰ θρησκευτικοῦ μας ποιητῆ Γ. Βερίτη, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Ἀθάνατο Ἔπος τῆς Ἀλβανίας].

Ξαναπαίρνοντας στὰ χέρια
τοῦ φωτὸς τὴν ἅγια δάδα,
ἂς χτίσουμε ὅλοι τραγου- [δῶντας
τὴν καινούργια μας Ἑλλάδα.

Γ. ΒΕΡΙΤΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὡραιότατο συνθετικὸ ποίημα «Τὸ τραγούδι τῆς Κρουσταλλένιας» τοῦ Πελοποννήσιου ποιητῆ κ. Πάνου Σπάλα ἐμπνευσμένο ἀπ' τοὺς νικηφόρους ἀγῶνες τοῦ στρατοῦ μας στὴν Ἀλβανία].

Ἀναταράζουν τὰ βουνὰ καὶ [τὰ λαγκάδια τρέμουν,
σπιθοβολάει ἡ στουρναριὰ κι' [οὐρλιάζουνε κ' οἱ χοῦνες.
Στὸ ποὺ πατάει ὁ Δράκοντας [βαλτώνει βρωμονέρι·
στὸ ποὺ πατάει ὁ Διγενὴς ἀ- [νάβουν παπαροῦνες.
Ἀντιβουΐζει ὁ Καλαμᾶς κι' οἱ [βράχοι τῆς Κλεισούρας

ΠΑΝΟΣ ΣΠΑΛΑΣ

[Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ λυρικὸ ποίημα «Ξανανθίσαν τὰ κλωνάρια» τοῦ κ. Σπυρ. Παναγιωτοπούλου, ἐμπνευσμένο κι' αὐτὸ ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς 28 Ὀκτωβρίου].

Τῆς δάφνης ξανανθίσαν τὰ [κλωνάρια
ἀπάνω στῆς Ἠπείρου τὶς [πλαγιές,
τὰ νέα γιὰ νὰ στολίσουν [παλληκάρια,
ποὺ ἀπ' ὅλες τῆς Ἑλλάδας [τὶς μεριὲς
τραβοῦν μ' ὁρμή, μὲ θάρρος [καὶ μ' ἐλπίδα
γιὰ νὰ δοξάσουν τὴν γλυ- [κειὰ Πατρίδα.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ Κοινὸν τῶν Πατρῶν καὶ Περιχώρων ὅτι μονίμως παραμένω εἰς τὸ Γραφεῖον Κηδειῶν, Γερμανοῦ 108, τηλ. 28—39, δι' οἱανδήποτε ἀνάληψιν κηδείας.

Ἰωάννης Χαριτάτος
Ἐργολάβος Κηδειῶν

ΘΕΑΤΡΟ

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ
ΜΑΚΡΗΣ
ΜΑΥΡΕΑΣ
*
ΠΟΠΗ ΑΛΒΑ
*
ΣΠΕΡΑΝΤΖΑ
ΒΡΑΝΑ

καὶ ὁλόκληρος
ὁ Μεγάλος θίασος τοῦ

«ΑΚΡΟΠΟΛ»

ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΑΥΡΙΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΩΡΑ 8 καὶ 10 1)2

Στὴν μεγαλειτέρα ἐπιθεώρησι ποὺ εἶδε ποτὲ ἡ πόλις μας.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΚΑΙ
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Καὶ ἡ Ὀρχήστρα
ΜΟΥΖΑΚΗ

Εἰσιτήρια διὰ Σάββατον καὶ Κυριακὴν ἐξασφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ «Πανθέου» τηλ. 32—48.

ΓΑΛΑ ΕΒΑΠΟΡΕ
ΝΕΣΤΛΕ

ΑΓΝΟΝ·ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ
Ἀντικαθιστᾶ παντοῦ τὸ νωπὸν γάλα

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν περιφέρειαν ΠΑΤΡΩΝ: ΛΟΥΚΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Ὁδὸς Δημ. Βότση ἀρ. 22—Τηλ. 39—17